PARTICULARITĂȚILE PARTAJĂRII ANIMALELOR DE COMPANIE DUPĂ DESFACEREA CĂSĂTORIEI

Katarina GHENEA,

studentă, anul II, Facultatea Relații Internaționale, Științe Politice și Administrative

CZU: 347.218.1:347.627.2(478) Katarina20038@gmail.com

În contextul procesului de partaj în cadrul divorțului, una dintre chestiunile sensibile și totodată mai puțin reglementate este aceea a custodiei și îngrijirii animalelor de companie. Întrucât legislațiile naționale din diverse țări abordează această problemă în moduri diferite, iar practicile judiciare sunt în continuă evoluție, este important să analizăm diversele aspecte legislative, soluții juridice și criterii relevante care influențează acest proces.

Partajul este un proces legal esențial în cazul încetării proprietății comune asupra bunurilor în coproprietate, iar în cazul soților, acesta este cunoscut sub numele de devălmășie. Înainte de a fi împărțite bunurile comune, este necesară stabilirea cotei de proprietate a fiecărui soț [1, p.11]. Însă, în timpul divorțului, problema privind animalele de companie devine adesea una complexă și delicată.

Legislația națională, precum Codul civil și Codul familiei din Republica Moldova, nu oferă clarificări cu privire la partajul animalelor de companie, recunoscându-le mai mult ca bunuri mobile decât ca ființe vii [2, p.123], [3, p.1]. Totuși, în alte țări, precum Statele Unite ale Americii, Franța și Spania, există deja prevederi legislative sau chiar soluții juridice care abordează această problemă. De exemplu, Spania în 2022 a făcut anumite modificări în Codul Civil prin care animalele sunt definite ,,ființe vii, înzestrate cu sensibilitate". Astfel, potrivit modificărilor normative, un judecător va trebui să decidă în privința custodiei animalului de companie, fie el câine, pisică, pește, pasăre sau orice alt necuvântător, exact ca în cazul unui copil. Tot instanța va putea schimba, dacă va fi nevoie, condițiile de îngrijire a animalului și va stabili cum se împart costurile pentru întreținerea lui între foștii parteneri.

Până în prezent, au fost deja pronunțate unele soluții de către instanțele de judecată în astfel de situații,exemplu: în anul 2019 a avut loc divorțul dintre soții Giarrusso care au ales ca animale de companie de-a lungul căsniciei lor doi câini. La desfacerea căsătoriei, aceștia, timp de doi ani au luptat pentru custodie exclusivă, menționând faptul că sunt dispuși să facă compromisuri asupra oricărui aspect legat de divorț, cu excepția animalelor de companie. Soțul a obținut, în cele din urmă, dreptul de a-și vizita cei doi câini în fiecare zi de marți și miercuri. Un alt exemplu din 2020, Ant McPartlin – un cunoscut prezentator britanic – și fosta lui soție au ajuns la un acord pentru a împărți îngrijirea câinelui lor. Aceasta i-a permis stăpânului să scoata câinele la plimbare și să îl ia în weekend. Aceste exemple demonstrează că instanțele de judecată încep să acorde atenție considerabilă acestor aspecte, recunoscând animalele de companie drept ,,ființe vii înzestrate cu sensibilitate".

Ca și criterii în funcție de care o instanță de judecată poate să stabilească locuința/reședința unui animal de companie și un eventual program de relații personale, ar putea fi avute în vedere următoarele: Cine a cumpărat animalul de companie; Dacă animalul de companie a fost un cadou, cui a fost dăruit acesta; Pe al cui nume este înregistrat animalul de companie/ al cui nume este pe microcip; Cine a suportat costurile legate de îngrijirea animalului de companie (hrană, facturi veterinare, asigurări, etc); Cine s-a ocupat preponderent de animalul de companie: înregistrările veterinare care reflectă soțul care a dus animalul la veterinar sau la plimbare, cine hrănește în general animalul, cine îi golește cutia de gunoi, îi dă medicamente sau îi curăță cușca/litiera; Care parte este suficient de stabilă financiar pentru a susține un animal de companie și Cine oferă cele mai bune condiții de casă pentru găzduirea animalului de companie. La care părinte a fost stabilită locuința copiilor, dacă au rezultat copii din relație, iar copiii sunt atașați de animalul de companie [4].

Într-un final**, concluzia** se conturează clar: într-o societate în continuă schimbare, adaptarea legislației este esențială pentru a reflecta noile realități și pentru a asigura protecția și binele animalelor de companie în situațiile delicate precum divorțul. Este necesară o abordare echilibrată și sensibilă din partea autorităților și a instanțelor de judecată, ținând cont atât de interesele stăpânilor, cât și de binele și bunăstarea animalelor. Introducerea unor reglementări clare și a unor mecanisme legale adecvate pentru partajul animalelor de companie este un pas crucial în evoluția legislației și în asigurarea unei protecții corespunzătoare pentru aceste ființe sensibile și iubite, care sunt parte integrantă a vieții noastre de zi cu zi.

Referințe:

1. CODUL FAMILIEI AL REPUBLICII MOLDOVA, nr. 1316 din 26-10-2000
2. CODUL CIVIL AL REPUBLICII MOLDOVA, nr. 1107 din 06-06-2002
3. Proiect de LEGE privind întreținerea și protecția animalelor de companie nr. 146 din 11-05-2021
4. BARBUR D. F. *Partajul animalelor de companie.* În: https://www.budusan.com/articole/partajul-animalelor-de-companie

Recomandat
***Mariana BORDIAN**, dr., lector univ.*